

2025 ARALIK

TAG

YENİ YILA ÖZEL
LEZZETLER

KARANLIKLA
IŞIĞIN DANSI

BU AYIN SESİ

AYIN **31**
RİTİMLERİ

Özel Röportaj
Şarkıcı
HAZAL
TUFANYAZICI

WWW.MOTIONWITHSIM.COM

SEVGİLİ OKURLAR

"Aralık...

Yılın hem en yumuşak hem de en keskin ayı. Bir yanıyla usulca durmaya çağırır bizi; bir yanıyla içerde uzun zamandır söyleyemediğimiz cümleleri fısıldatıyor.

Bu sayıyı hazırlarken hep aynı düşünceye döndüm: **İnsanın kendi sesini duyabilmesi için bazen dünya biraz susmalı.**

Aralık tam da bunu yapıyor. Dışarısoğudukça içimiz ısınıyor; günler kısaldıkça duygular uzuyor; karanlık arttıkça sesler berraklaşıyor.

Bu ay TagMagazine olarak kapımızı, bedenimizin taşıdığı ritme ve içimizde dolaşan o görünmez sese aralıyoruz. Çünkü ses sadece bir melodi değil; bazen sesin titremesi, bazen bir omuzun gevşemesi, bazen de adımların aralığıdır. Hareketlerin içinde müziği, müziğin içindeki bedeni; ışığın gölgeyle dansını ve insanın kendi içinde açılan o küçük ama derin alanı birlikte keşfediyoruz. Hazırsan, sayfaları birlikte çevirip derginin derin sesine kulak verelim."

Sinige Ulu

Titreşen Beden

Kış aylarında beden farklı konuşur. Nefes daha kısa, kaslar biraz daha temkinli, zihin daha içe dönük. Sanki her şey, kendini korumak için yavaşlar... Ama bu yavaşlık bir zayıflık değil – bir bilgeliktir.

Soğğun beden üzerinde sessiz bir etkisi var: Diyafram biraz yükselir, omuzlar içe kıvrılmaya eğilimlidir, kalça kası ise tıpkı duygular gibi derinlerde daha fazla tutunur. Bütün bunlar, hareketin ritmini değiştirir.

Bazen nefes almak bile “daha farklı” hissedilir. Bu ay vücudumuzun yaptığı şey aslında çok basit: **Titreşimini korumaya çalışır.**

Çünkü her beden, kendine özgü bir frekansta var olur. Ve o frekans değiştiğinde, sadece beden değil, duygu tonumuz da değişir.

Hareket, tam da bu yüzden önemlidir. Yoğun bir antrenman değil; kendi içinden doğan, küçük ama dürüst bir hareket.

Bu ay sana bir akış öneriyorum – kısa, zarif ve derin;

4 yumuşak nefes: Burnundan nefes al, göğsü yavaşça aç.

Kaburga mobilizasyonu: İki yanda ince bir yaylanma.

Kasık dokunuşu: Bacağın üst kısmında 20 saniyelik bir bırakış.

Bel-kalça köprüsü: Nefesle yükselip nefesle çözülme.

Göğüs açıklığı: Kolların iki yana açılıp içeri dönen bir nefes.

Sonunda 10 saniyelik sessizlik.

Bu akışlar sana hızlı bir güç değil, bedenle sesin arasında yeniden kurulan bir uyum verecek. Bazen bedenimizin ihtiyacı “daha çok hareket” değil; “daha doğru titreşimlerdir.”

Mini Akış – Bedenin Titreşimini Uyandır

Bu bölümü okurken istersen birkaç dakikanı ayır ve bedenini dinlemeye başla. Hareketler çok hafif, basit ve yumuşak... Ama hissettirdikleri derin olacak.

1) Dört Yumuşak Nefes

Rahat bir oturuş ya da ayakta duruş bul. Omuzlarını hafif geriye al.

Burnundan derin nefes al...

Göğsünün yavaşça genişlediğini fark et.

Nefesi verirken bedenini serbest bırak. Bunu **4 kez** tekrar et. Her nefeste içinin biraz daha açıldığını hissedeceksin.

2) Kaburga Mobilizasyonu

Ellerini bedeninin yanına bırak. Bedenini sanki bir rüzgar esmiş gibi **sağa ve sola** yumuşakça eğ.

Zorlamadan. Sadece kaburgalarının arasında küçük bir yaylanma yarat.

Her iki yana **6 tekrar**.

3) Kasık Dokunuşu (Derin Bırakiş)

Bir elini bacağının üst kısmına, kasiğa yakın bölgeye yerleştir. Derine bastırmadan, sadece elinin ağırlığını bırak.

Bu bölge güç içinde en çok tutunan yerlerden biridir. Yaklaşık **20 saniye** burada kal. Nefesini serbest bırak.

4) Bel-Kalça Köprüsü

Sırtüstü uzan. Dizlerin bükülü olsun.

Nefes alırken kalçanı yavaşça yukarı kaldır. Omurganı birer birer açıyormuş gibi düşün.

Nefes verirken, kendini yine birer birer yere bırak. **5 tekrar** yeterli.

5) Göğüs Açıklığı

Otur ya da ayakta dur. Kollarını iki yana aç.

Burnundan nefes alırken kollarını biraz daha geriye gönder. Sanki göğsünün önünde bir ışık açılıyormuş gibi.

Nefesi verirken kollarını yavaşça ortaya geri getir.

6) On Saniyelik Sessizlik

Şimdi sadece gözlerini kapat. On saniye... Hiçbir şey yapma. Bedenindeki titreşimi, nefesinin dönüşünü duy.

Bu küçük akış, bedeninin temposuna uyumlanması için yeterli. Her gün yapmak zorunda değilsin; hatırladığında bile etkisi gelir.

Karanlıkla Işığın Dansı

Sanatta ışığın en parlak olduğu yer, her zaman en çok dikkat çeken yer değildir.

Asıl çarpıcı olan, ışığın yanındaki karanlığın ne kadar koyu olduğudur.

Çünkü göz, bir şeyi tek başına değil, onun zıttıyla birlikte algılar. Bu yüzden Caravaggio'nun tabloları yıllardır bu kadar etkileyici: Figürlerin sadece bir kısmını aydınlatır, geri kalanını neredeyse tamamen karanlığa bırakır. Aydınlık alanları parlak yapan şey, ışığın kendisi değil, karanlığın ona verdiği kontrasttır.

Bu yalnızca resimde değil, fotoğrafta, dansa, hatta yüz ifadelerinde bile böyledir.

Beden de aynı dille konuşur: Kasların çizgileri ışıktaki görünür; duygunun tonu gölgede kalır. Bir hareketi anlamamızı sağlayan şey, onun ne kadar aydınlık olduğu değil, çevresindeki sessiz alanların ne söylediğidir.

Sanatta buna Chiaroscuro denir – ışık ve gölgenin birbirine şekil verdiği o güçlü teknik. Aynı teknik, insanın kendi duygularını okurken de geçerlidir:

Bir şeyin nerede parladığını görmek için, önce nerede koyulaştığını fark etmek gerekir.

Işık tek başına yetmez. Gölge de tek başına yetmez. Biri yön verir, biri derinlik... İkisi birlikte "gerçek" olanı açığa çıkarır.

Ve aslında insan da böyle çalışır.

Sesimizin güçlü çıktığı anlar,
genelde uzun bir iç sessizliğin ardından
gelir.

Bedenin fark edilir olduğu anlar,
genellikle en yumuşak hissettiğimiz
anlardır.

Duyguların en parladığı anlar,
çoğu zaman önce koyulaştıkları
yerlerden doğar.

Tıpkı ışık ve gölge gibi.

Bu yüzden bu sayının temasında —
ses, beden ve iç ritim arasında
kurduğumuz bağlantıda —
ışığın nerede parladığını değil,
gölgenin neyi hazırladığını görmek çok
şey değiştirir.

Bir duygunun nerede sessiz kaldığını,
bir düşüncenin nerede koyulaştığını,
bir hareketin nerede yavaşladığını fark
etmek...

Aslında insanın kendi iç "ışığını" daha net
duymasını sağlar.

Artık biliyoruz:
Ses sadece aydınlıkta doğmaz.
Beden sadece açıkta ortaya çıkmaz.
En güçlü şeyler, ikisinin arasında oluşur.

Bu yüzden, bu sayfanın anlamı burada
duruyor:
Işığı görmek için gölgeye bakmayı,
bedeni anlamak için sessizliğe
yaklaşmayı
ve sesi duyabilmek için önce iç ritmi
hissetmeyi hatırlatıyor.

Düşünce Kırıntısı #1

*“Işığın ne anlattığını anlamak için bazen
gölgeye bakmak gerekir.”*

Yılbaşı Sofrası

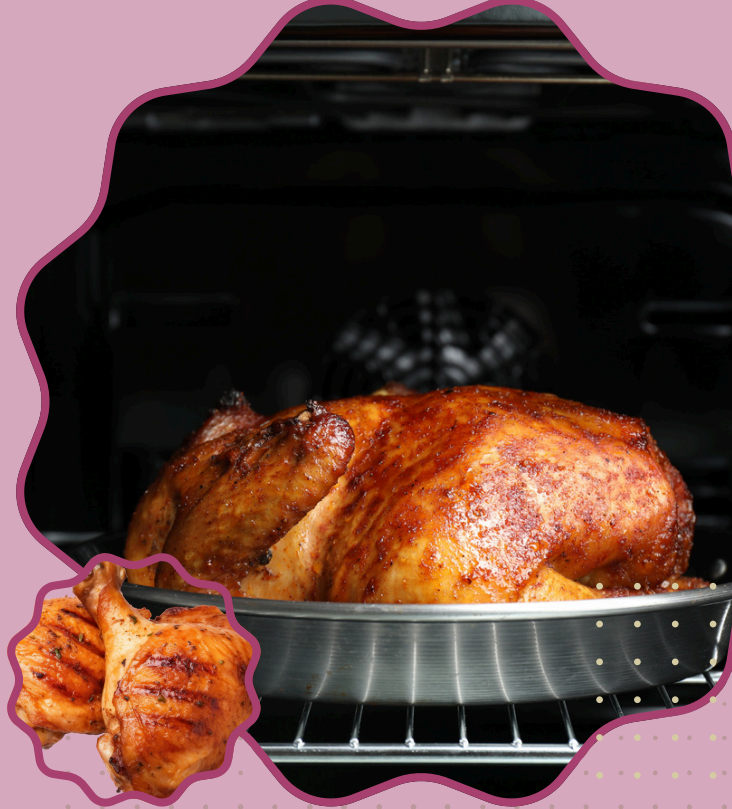
Yeni Yıla Özel Lezzetler

Yeni yılın en güzel kısmı?
Hazırsan mutfak biraz şenlensin.

Yılbaşı sofraları biraz neşe, biraz tat, biraz da paylaşmaktır. Bu sayfada, yılbaşı günü sevdiklerinle hazırlayabileceğin üç özel tarif seni bekliyor. Kokusu evi saracak; lezzeti masayı büyütecek.

Kar Kokulu Portakallı Yılbaşı Kurabiyeleri

Malzemeler:

- 125 gr tereyağı (oda sıcaklığında)
- 1 yumurta
- 1 su bardağı pudra şekeri
- 1 portakal kabuğu rendesi
- 2,5 su bardağı un
- 1 tatlı kaşığı tarçın
- 1 çay kaşığı kabartma tozu
- Vanilin
- Üzeri için pudra şekeri

Yapılışı:

- Tereyağı + pudra şekerini krema kıvamına gelene kadar çırp.
- Yumurta, portakal kabuğu ve suyu ekle.
- Kuru malzemeleri eleyip karışıma kat.
- Yumuşak bir hamur yap, şekillendir.
- 170 C'de 12-14 dakika pişir.
- Fırından çıkar çıkmaz üzerine pudra şekeri kar yağdırır gibi serpiştir.

Sonuç:

Portakalın ferahlığı + tarçının sıcaklığı = tam yılbaşı kokusu...
Afiyet olsun!

Kaç Kişilik: 6-8 kişilik
Hazırlama Süresi: 10 dakika
Pişirme Süresi: 12-14 dakika
Toplam: 25 dakika

Ballı Hardallı Fırın Tavuk

Malzemeler:

- 1 bütün tavuk (veya 4 büyük but)
- 1 yemek kaşığı bal
- 1 yemek kaşığı hardal
- 1 yemek kaşığı zeytinyağ
- 1 tatlı kaşığı tereyağı
- 2 diş sarımsak
- 1 tatlı kaşığı kırmızı toz biber
- 1 tatlı kaşığı kekik
- Tuz,, karabiber
- Yanına: minik küp patates + havuç + biberiye

Yapılışı:

- Bal + hardal + sarımsak + yağ + baharatları karıştır.
- Tavuğu tamamen bu sosla kapla.
- Tepsiye sebzeleri yay, tavuğu üzerine yerleştir.
- 200 C'de 1-1,5 saat pişir (tavuğun büyüklüğüne göre)
- Son 10 dakika fırının ızgarasında kızart, cilt çıtırlaşsın.

Sonuç:

Dışı karamelize, içi sulu...

Kaç Kişilik: 4-6 kişilik
Hazırlama Süresi: 10 dakika
Pişirme Süresi: 60-90 dakika
Toplam: 70-100 dakika

Kış Baharatlı Sıcak Üzüm Şerbeti

Malzemeler:

- 1 litre üzüm suyu (katkısız)
- 1 çubuk tarçın
- 3-4 karanfil
- 1 ince dilim portakal
- 1 küçük parça taze zencefil
- 1 tatlı kaşığı bal (opsiyonel)

Yapılışı:

- Üzüm suyunu tencereye al.
- Baharatları ve portakalı ekleyip 10 dakika ısıt. (kaynatma)
- Ocağı kapattıktan sonra 5 dakika demlendir.
- Fincanlara doldur, üstüne portakal kabuğu kıvr.

Sonuç:

Evi mis gibi kokutan, sofraya sıcaklık getiren, yılbaşı filmi gibi bir içecektir.

Kaç Kişilik: 4-5 bardak
Hazırlama Süresi: 3 dakika
Demleme/Isıtma Süresi: 10 dakika
Toplam: 13 dakika

Düşünce Kırıntısı #2

“Her yeni yıl, bitenlerin ardından kalan sesleri daha net duyabilmek için gelir.”

Bu Ayın Üç Sesi

İç Ses

“Tamam”

Bazen en sade iç ses, en çok yön veren olur.

Ortam Sesi

“Rüzgar”

Günün henüz uyanmadığı saatlerde duyulan sakin ton.

Müzik

“Yumuşak”

Ritmi yavaşlatan, nefesi genişleten fon sesi.

2025

Bu Ayın Ritmi

*Her gün aynı değil; ritmi de değil.
Bazen daha yumuşak bir duruş,
bazen hızlı bir akış veya sadece
nefes...*

*Bu takvim, ay boyunca küçük bir
farkındalık kıvılcımı olsun diye
burada.*

Ayın İlk Haftası (1-7 Aralık)

1 Aralık “Başlangıç”

Bugün bir şeyi yumuşatmayı başlat.

2 Aralık “Ritim”

Nefesini günün temposuyla hizala.

3 Aralık “Akış”

Zorlamadan ilerle, su gibi.

4 Aralık “Sadelik”

Fazlalıklarından bir tanesini azalt.

5 Aralık “Merkez”

Duruşunu değil, merkezine dön.

6 Aralık “Isı”

İçini ısıtan bir şey yap.

7 Aralık “Gözlem”

Bugün tepki vermeden izle

Ayın İkinci Haftası (8-14 Aralık)

8 Aralık - “Hafiflik”

Normalde sıkı yaptığın bir şeyi daha nazik yapmayı dene.

9 Aralık “Sessizlik”

20 Saniye hiç konuşma.

10 Aralık “Köklülük”

Ayaklarının yere basışını hisset.

11 Aralık “Odak”

Bugünün tek net bir kelimesi olsun.

12 Aralık “Alan”

Bir eşyanın yerini değiştir.

13 Aralık “Rahatlama”

Omuzlarını bir kez düşür, yeter.

14 Aralık “Denge”

Bugün iki tarafını eşitlemeye çalış.

Ayın Üçüncü Haftası (15-21 Aralık)

15 Aralık "Hafıza"

Bedeninde iyi gelen bir anıyı düşün.

16 Aralık "Bırakış"

Bir gerilimi fark edip çöz.

17 Aralık "Işık"

Evde tek bir ışığı daha kıs.

18 Aralık "Esneklik"

Bugün bir şeyi farklı yapmayı dene.

19 Aralık "Derinlik"

Normalden biraz daha derin nefes al.

20 Aralık "Ahenk"

Bir müzik aç, ritmi izle.

21 Aralık "Hareket"

1 Dakikalık serbest bir hareket yap.

Ayın Dördüncü Haftası (22-28 Aralık)

22 Aralık "Duruş"

10 Saniye dik dur.

23 Aralık "Yumuşama"

Çenenin sıkılığını fark edip, çözmeye çalış.

24 Aralık "Temas"

Bir yüzeye avuç içini koyup 5 saniye bekle ve o yüzeyi hisset.

25 Aralık "Niyet"

Küçük bir niyet cümlesi kurabilir misin?

26 Aralık "Aydınlık"

Sabah ışığını 30 saniye izle.

27 Aralık "Ağırlık"

Ayaklarının altında ağırlığını hisset.

28 Aralık "Huzur"

Bugün kendine iyi gelen bir cümle söyle.

Ayın Son Üç Günü (29-31 Aralık)

29 Aralık "Dönüşüm"

Küçük ama etkili bir değişiklik yap.

30 Aralık "Netlik"

Bir kararı sadeleştir.

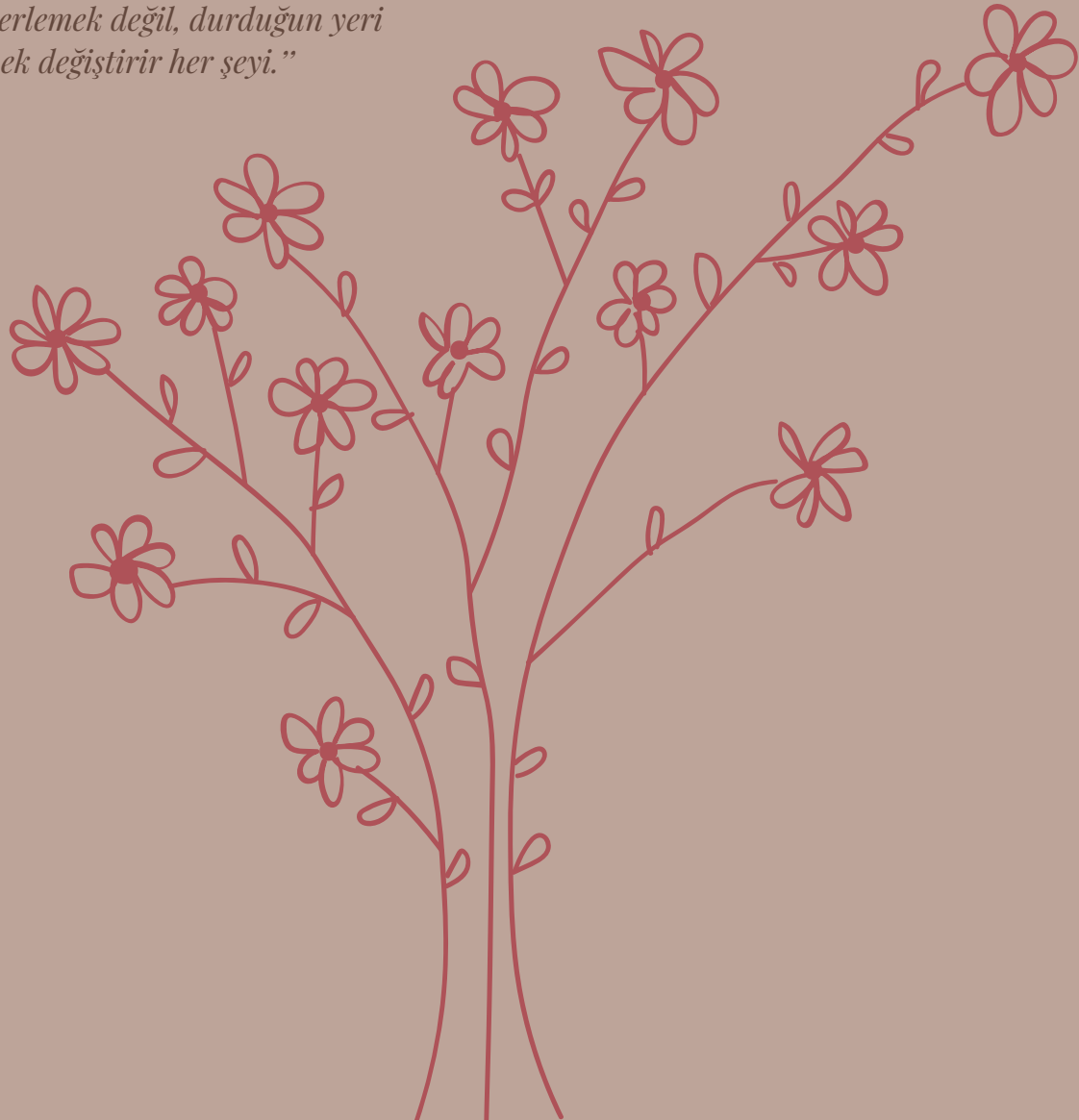
31 Aralık "Kapanış"

Bu yılın en sessiz hediyesini düşün.

Düşünce Kırıntısı #3

*“Bazen ilerlemek değil, durduğun yeri
duyabilmek değiştirir her şeyi.”*

M e k a n ı n T o n u n u D e ğ i ŝ t i r

(01)

Boşluk Bırak

(02)

Doğal Dokular

(03)

Görsel Gürültüyü Azalt

**EVİMİZ
SİNİR
SİSTEMİMİZ**

Evin Tonu, Zihninin Tonu

01) BOŞLUK BIRAK - EVİN NEFES ALSIN

Alan bıraktığında zihninin otomatik olarak sadeleşir. Boşluk, zihninin dinlendiği alandır.

Bir odanın tonu; renkleri, dokusu ve boşluklarıyla zihninin ritmini düşündüğünden daha fazla etkiler. Bazen zihni sadeleştirmek için onlarca şey yapmak yerine, mekanın dilini hafifçe değiştirmek yeter.

02) DOĞAL DOKULAR - SINIR SİSTEMİNE SAKİNLİK MESAJI

Keten, pamuk, ahşap gibi doğal dokular bedene "rahat olunabilir" mesajı verir. Zihninin temposu fark etmeden düşer.

03) GÖRSEL GÜRÜLTÜYÜ AZALT - TEK TON, TEK RİTİM

Karışık dekorasyon zihni hızlandırır. Aynı tonda birkaç obje seçmek ritmi tek hatta toplar, huzuru artırır.

Mekanın tonu değiştiğinde, zihninin ritmi de değişir.

Beden, zihninin duyduğu alanın ritmine göre şekillenir.

Girdiğin her mekânın bir tonu vardır:
ışığı, dokusu, rengi, boşluğu...
ve beden, fark etmeden o tona uyum sağlar.

Bu yüzden bazı odalarda daha hızlı hareket eder,
bazılarında nefesin yavaşlar,
bazılarında ise bedeninin merkezine daha kolay dönersin. Bu sadece estetik değil;
sinir sistemi, mekânın tonuna göre hareketin hızını belirler.
Ve burada ince bir bağlantı var:
Evin ritmi → Bedenin ritmi → Zihninin temposu.

Tam da bu noktada devreye giriyor eğitmen olmak.
Hareketin temposunu sadece kaslar belirlemiyor;
alanın enerjisi,
ışığın açısı,
eşyanın dili,
renklerin ton aralığı
hareket kalitesinin görünmez altyapısını oluşturuyor.

Benim derslerimde yıllardır savunduğum şey şudur:

“Beden, yalnızca komutlara değil; ortamın ritmine de cevap verir.”

Şimdi bu bağlantıyı üç mini başlıkla açalım:

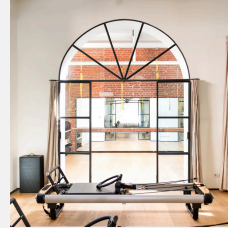
01

Yumuşak Ton → Akışkan Hareket

Krem, bej, kum tonları... Natural ışık... Az obje...
Bu kombinasyon sinir sistemini parasempatik moda yaklaştırır.

- Hareketler daha akışkan
- Nefes daha derin
- Zihin daha berraktır.

Bu yüzden akşam rutinlerinde veya esneme çalışmalarında yumuşak tonları öneriyorum.

02

Net, Temiz Alan → Kontrollü Güç

Keskin çizgiler, düzenli bir zemin, net yerleşmiş objeler...
Bu tarz mekanlarda beden kontrol odaklı çalışır. Burası:

- Karın hareketleri
- Stabilizasyon çalışmaları
- Denge rutinleri için genelde ideal bir tondur.

Zihin “odak” kelimesini daha kolay duyar.

03

Hafif Kontrast → Enerji ve Tempo

Gölgeli alanlar, hafif kontrast, hafif sıcak ışık... Bu tarz mekanlar ise zihni uyarır, bedeni hafif hızlandırır.
Yüksek tempo gerektiren ısınmalar, kardiyo geçişleri,
tempo artırıcı mini seriler için şahanedir.
Burada vücut ritimle çalışmayı çok sever.

SONUÇ

Hareket, mekânın dilini duyar.
Evin tonu değiştiğinde
bedenin temposu, zihninin odağı ve nefesin ritmi de değişir.

Ve belki de bu yüzden,
her öğrencime her zaman küçük bir hatırlatma yaparım:

“Hareketi değiştirmek istiyorsan, önce alanın tonunu hafifçe düzenle.”

Bu hem sakinlik getirir,
hem kaliteyi artırır,
hem de bedeninin sana eşlik eden en dürüst rehber olduğunu hatırlatır.

ARALIK
2025

*Sesiyle, duruşuyla ve kendi
ritmini yaratışıyla;*

HAZAL TUFANYAZICI

TAG MAGAZINE
ÖZEL RÖPORTAJ

GİRİŞ

Her sanatçının taşıdığı bir ton vardır.

Kimi sesiyle ışığı büyütür, kimi cümleleriyle içe dokunur.

Bu sayının kapağındaki isim ise her iki dili de aynı zarafetle taşıyor:

.....

Onunla konuşurken fark edilen ilk şey,

sahnedeki enerjisinin de, stüdyodaki sakinliğinin de

aynı içsel ritme bağlı olması.

Bu röportaj, sadece bir kariyer hikâyesi değil;

yaratıcılığın, disiplinin, yalnızlığın, ışığın ve müziğin

bedenle kurduğu o gizli ilişkinin bir yansıması.

Hareketin ve sanatın kesiştiği her alanda

ritmin nasıl bir rehber olabileceğini yeniden hatırlatıyor.

Bu sohbet, bir şarkının bitişiyle başlayan sessiz bir anın içinden doğdu.

Sıcak bir ışık, sakin bir oda ve doğal akış...

Tıpkı onun müziği gibi...

Yazan: Simge Uluer

1) Üç yaşında evde kasetleri dizip “ev konserleri” veren, şarkı söyleyip dans eden o çocukluk halinizi düşündüğünüzde; bugün sahnede, stüdyoda, provalarda olan Hazal’la aranızdaki bu çocukluk-müzik bağı nasıl tarif edersiniz ve o küçük Hazal’la karşılaştığınız, birbirinize ne söylersiniz?

Üç yaşındayken evde kasetleri dizip aileme konserler veren o küçük Hazal’la bugün sahnede duran halim arasında aslında hiç kopmayan bir bağ var. Müzik benim için hep içgüdüsel bir şeydi. O zaman da içimden geldiği gibi söylüyordum, şimdi de aynı yerden söylüyorum; sadece sahne büyüdü. Küçük Hazal’la karşılaştım ona uzun uzun bakardım. Çünkü bugün olduğum kişinin temeli gerçekten o çocuk. Ona herhalde şöyle derdim: “Cesaret et. Hissettiğin şey doğru. Kendini küçümseme, değerini bil. Yorulduğun anlar olacak ama güçlüsün, devam et. Hayal ettiklerin bir gün gerçeğin olacak.” Muhtemelen o da bana o çocuk özgüveniyle gülümserdi. Çünkü müzik o zaman da içimdeydi, şimdi de aynı yerde.

2) Hayatınızın Ankara’da başlayıp, gençliğinizin İzmir’de şekillenip, mesleki yolculuğunuzun İstanbul’da devam etmesi; şehirlerin ruhu, ritmi ve insanı dönüştüren tarafı düşünüldüğünde, sizce müziğinizde Ankara’nın hangi duygusu, İzmir’in hangi rüzgarı, İstanbul’un hangi temposu en belirgin haliyle hissediliyor?

Hayatım üç şehirde, üç farklı dönemde şekillendi.

Ankara, ilkokul yıllarım... Müzik o zamanlar oyun gibiydi ama içimde bir yere yerleşip büyüyordu. Ortaokul ve lise İzmir’de geçti. Kendime daha çok cesaret verdiğim, şarkı söylemenin daha görünür hâle geldiği dönemdi. Gençliğimin özgür tarafı hep İzmir’den.

Üniversite için İstanbul’a gelişim ise hayallerimi somutlaştırdığım dönem oldu. Çalıştım, ürettim, kendimi geliştirdim. Sonradan fark ettim ki, şehirler değişse de müzik için hep kendime minik alanlar yaratmışım. Evde, okulda, arkadaş ortamında... Bugün yaptığım her şeyde de bu üç dönemin izi var: çocukluğun saflığı, gençliğin cesareti ve şu anki kararlılığım.

3) Mimarlık eğitiminiz, ölçü, denge, ritim, boşluk-doluluk gibi kavramlarla çok iç içe bir alan; bugün bir şarkı bestelerken, sahne düzeni kurgularken ya da bir projeye bakarken, “burada mimar Hazal konuştu, burada müzisyen Hazal devraldı” dediğiniz anlar nasıl geliyor, mimarlık müziğinizin görünmez mimarı gibi çalışıyor mu?

Mimarlık eğitimi insanı analitik düşünmeye yönlendiriyor ama bunun bende gerçekten oturduğunu mimar olarak çalışmaya başladığım dönemde fark ettim. Bir şeyi tasarlarken hayal kurmakla mantıklı çözümü bulmak zaten birlikte ilerliyordu. Müzikte de bunun yansımalarını görüyorum. Bir şarkıya ya da sahneye bakarken kafamda kendiliğinden bir yapı oluşması çok doğal geliyor; bazen hisle, bazen biraz daha düşünerek ilerliyorum.

Bu nedenle mimarlığın müziğimde önemli bir payı olduğunu hissediyorum. Herkes farklı çalışır ama ben müziğin de bir düzen istediğine inanıyorum ve o düzen duygusunu mimarlıktan aldığımı biliyorum.

4) Orkestra Karnaval ve Grup Musicbox döneminizde Latin, caz, yerli ve yabancı pop söylemek, farklı tarzlarda şarkı yorumlamak zorunda olmak; sahne hakimiyetinizden repertuvar seçiminize, müzikal disiplininizden özgüveninize kadar sizi nasıl dönüştürdü ve bugün hâlâ o dönemden cebinizde taşıdığınız “en büyük ders” nedir?

Farklı tarzlarda müzik yapmam biraz kendi isteğimle, biraz da hayatın önüme çıkardığı fırsatlarla şekillendi. İlk başta bilmediğim bir dünyanın içine adım atmış oldum ve bu çeşitlilik beni hem müzikal olarak hem sahnede çok geliştirdi. Kendi yolumu bulmam açısından önemli bir dönemdi ve aslında hala yolumu ararken her gün kendimle ilgili yeni bir şey keşfediyorum.

Bu süreçte birlikte çalıştığım deneyimli müzisyenlerden de çok şey öğrendim. Hem müzikal anlamda hem de sahnede onların katkısı ve rehberliği beni gerçekten besledi. Bugün cebimde taşıdığım en büyük ders ise şu oldu: Kendini hiçbir zaman “tamam” saymamak. Rehavete kapılmadan, her zaman bir adım daha ileri gitmeye çalışmak... Bu bakış açısı hâlâ en büyük yol göstericimdir.

5) Türk pop müziğinin önemli isimlerinden Aşkın Nur Yengi'ye geri vokal yapmak; bir yandan sahnenin en görünmeyen ama en kritik yerinde olmak, diğer yandan yoğun bir profesyonellik okulundan geçmek demek; bu süreçte sahne ahlakı, ekip disiplini, seyirciyle ilişki ve yorumculuk açısından size en çok ne öğretti ve “bunu kendi sahneme mutlaka taşıyım” dediğiniz neler oldu?

Aşkın Nur Yengi'ye geri vokal yapmak benim için hâlâ devam eden çok özel bir deneyim. Kendisi de vokallikten geldiği için disipline, çalışmaya ve ekip uyumuna verdiği değeri birebir görmek gerçekten ilham verici. Provalara yaklaşımı, şarkıya gösterdiği özen, sahnedeki ciddiyeti ve seyirciye duyduğu saygı bana çok şey öğretti. Bu profesyonellik hali, hiç konuşmadan bile insana geçiyor. Kendi sahneme mutlaka taşıdığım şey de bu: işini ne kadar zamandır yapıyor olursan ol, her performansa aynı özenle hazırlanmak... Bu bakış açısı benim için çok kıymetli bir kazanım hayatta benim için.

6) “Gel Barışalım Artık” ve “Vay” gibi herkesin hafızasında yeri olan şarkıları yeniden yorumlarken, bir şarkıyı cover yapmaya karar verme süreciniz nasıl işliyor; o şarkının sizin kişisel hikâyenize dokunması mı, vokalinizle yeniden şekillenebilir olması mı, yoksa dinleyicinin sizden duymaya hazır olduğu bir duyguyu taşıması mı sizin için belirleyici olur?

Açıkçası bir şarkıyı yeniden yorumlama sürecimde çok dramatik bir arayış yok; daha çok sezgisel ilerleyen bir tarafım var. Gerçekten sevdiğim, söylemekten keyif aldığım ve sesimle doğal ve doğru bir şekilde buluştuğunu hissettiğim şarkılara yöneliyorum. “Gel Barışalım Artık” ve “Vay” da yıllardır dinlerken içimde güzel bir yer eden, rahat hissettiğim parçalar oldu. Bu yüzden yolculuğuma bu iki şarkıyla başlamak bana iyi geldi diyebilirim. Zaman zaman kendi işlerimin yanında yine böyle sevdiğim şarkılara dokunmayı düşünüyorum. Çünkü bazı şarkılar var ki, insanın içinden geçiyor; onları kendi yorumumla paylaşmak bana da iyi geliyor.

7) Sözü ve müziği size ait olan “Düş”, “Hesap Sorma” ve “Dinlemem” gibi şarkılarla besteci kimliğinizi daha görünür kıldınız; sizde bir şarkının doğumu genellikle nasıl başlıyor: Tek bir cümle mi düşer önce aklınıza, bir melodi mi dolandır dilinize, yoksa yaşadığınız bir kırılma anı mı “artık bunu yazmalıyım” hissini tetikler?

Benim için bir şarkının doğumu çoğunlukla bir melodiyle başlıyor. Önce aklıma küçük bir ezgi düşüyor, onu mırıldanırken de o anki duygumu en doğru şekilde anlatabilecek sözler kendiliğinden şekillenmeye başlıyor. Herkesin çalışma biçimi farklıdır tabii ama benim şu dönemki yolum daha çok böyle... Melodi bana duyguyu getiriyor, sözler de o duygunun üzerine oturuyor. “Düş”, “Hesap Sorma” ve “Dinlemem” de tam olarak böyle ortaya çıkan şarkılar oldu.

9) Sahneden önceki o son beş dakikada kimse seyirciyi görmüyor ama siz, kendinizle ve müzikle baş başasınız; o anlarda yaşadığınız heyecan, nefes, belki küçük ritüelleriniz, uğurlarınız var mı, sahneye adım atmadan hemen önce Hazal Tufanyazıcı kendi içinde nasıl bir ruh haline bürünüyor?

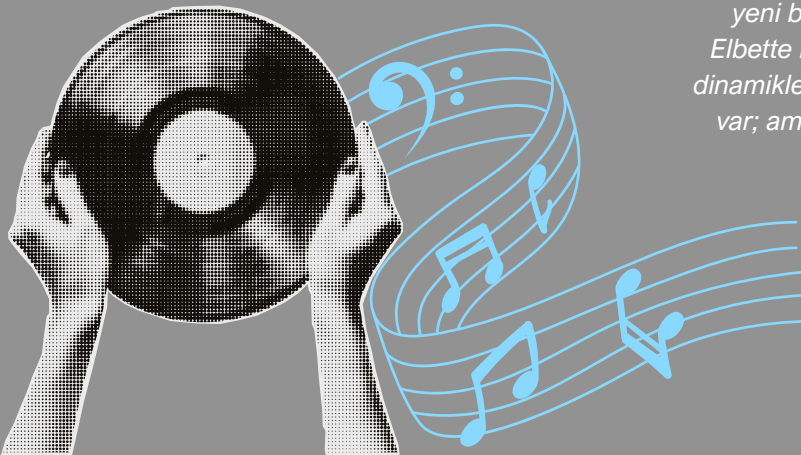
Sahneden önce özel bir uğurum yok ama hafif bir heyecanım olur. O son birkaç dakikada nefesimi düzenleyip kafamı toparlarım. Kendimi dengeye getirmeye çalışıyorum; ne negatif bir duyguya ne de aşırı pozitif bir hâle kaptırmadan sadece ana odaklanıyorum. Aslında tamamen kendimi ayarladığım, içimi biraz sessizleştirdiğim bir hazırlık anı.

8) Bir yanda mimarlık gibi “güvenli” ve toplum tarafından onaylı bir meslek, diğer yanda çocukluktan beri içinizde hiç sönmeyen müzik tutkusu varken; kendi hayatınızda bu iki alan arasındaki dengeyi nasıl kurdunuz ve “ben artık bu yolu seçiyorum, geri adım yok, merkezimde müzik var” dediğiniz o kırılma anı ne zaman, nasıl geldi?

Mimarlık benim için güvenli bir yoldu, severek yaptım ama içindeki müzik isteği hiç azalmadı. Bir süre ikisini birlikte götürdüm ama ne yaparsam yapayım hep müziğe dönüyordum. Sahneye çıktığım an hissettiğim şey çok netti: “Benim yerim burası.” Öyle büyük bir kırılma anı olmadı aslında; yavaş yavaş içimde olgunlaşan bir karar oldu. Kendime dürüst olup “Artık müzik merkezimde olsun” dediğim bir dönem geldi ve o günden beri de geriye bakmadım.

10) Bugünün müzik dünyasında kadın bir yorumcu ve besteci olarak var olmak, hem görünürlük mücadelesi hem de güçlenme hikâyesi barındırıyor; sektörde karşılaştığınız zorluklar, önyargılar ya da mücadele ettiğiniz yapılar nelerdi ve tüm bunların içinde size “iyi ki vazgeçmemişim” dedirten, sizi ayakta tutan, güç veren şeyler neler oldu?

Kadınların pek çok sektörde yeterince görünür olmadığı bir dönemden geçiyoruz; müzik ise, özellikle solistlik, bu anlamda biraz daha açık bir alan. Görünür olmanın kendi içinde zorlukları olabiliyor ama bunları şimdi detaylandırmayayım. Benim mücadelem daha çok, müziğe klasik bir başlangıç yapmamış biri olarak kendimi nasıl daha ileri taşıyacağım ve bu sektörde hakkıyla nasıl yer alacağım üzerineydi. Vazgeçmeyi hiç düşünmedim; çünkü müzik benim için her gün yeni bir keşfe açılan, uçsuz bucaksız bir deniz. Elbette her meslekte olduğu gibi burada da bazı dinamikler ve zaman zaman seni zorlayan taraflar var; ama ben yoluma hep çalışarak ve öncelikle kendimle yarışarak devam edeceğim.

11) Hem solo sahne yapan, hem kendi şarkılarını yazan ve söyleyen, hem de aktif olarak geri vokal kariyerini sürdüren biri olarak; bu üç farklı rolü (yorumcu, besteci, geri vokal) günlük hayatınızda nasıl dengeliyorsunuz, hangisinde kendinizi en çok “tam anlamıyla evimdeyim, burası benim alanım” derken yakalıyorsunuz ve bu geçişler müzisyenliğinizi nasıl besliyor?

Üçü de hayatımda çok farklı yerlerde duruyor ama beni en çok besleyen şey sahnede şarkı söylemek. Üretmek de çok değerli ve çok güzel bir süreç ama o tarafta hâlâ yolun başında olduğumu düşünüyorum. Yine de hepsine ayrı ayrı zaman ayırmak, onların mesaisini yapmak bana farklı şekillerde iyi geliyor. Özellikle bireysel olarak sahne aldığım anlarda gerçekten ‘burası benim alanım’ hissini yaşıyorum. Bu geçişler de aslında müzisyenliği besleyen şeyler. Birinde öğrendiğim şey diğerine mutlaka yansıyor. Hepsini birbirini güçlendiriyor

12) Dinleyici tarafında merak hep yüksek: Yakın gelecekte Hazal Tufanyazıcı’dan neler duymayı, görmeyi, deneyimlemeyi bekleyebiliriz; yeni Single’lar, belki bir albüm, özel sahne projeleri, hayalini kurduğunuz bir işbirliği ya da “mutlaka gerçekleştirmek istiyorum” dediğiniz, henüz kimseye söylemediğiniz bir plan var mı?

Yeni şarkılar her zaman gündemimde; hem kendi ürettiklerim hem de sevdiğimiz bazı şarkılara getirdiğim yeni dokunuşlar var. Müzisyen arkadaşlarımla da sürekli bir paylaşım ve üretim hâlindeyiz. Bir de uzun zamandır kafamda tuttuğum, zamanı geldiğinde ortaya çıkarmayı çok istediğim bir sahne projem var. Benim için kalıcılığı olduğunu düşündüğüm bir fikir olduğu için acele etmek istemiyorum; doğru zamanda hayata geçirmeyi diliyorum.

13) Gelelim final sorumuza; bugüne kadar yaşadıklarınızı, ürettiklerinizi ve sahnede anlattığınız tüm hikâyeleri tek bir cümleye indirgemek zorunda kalsanız; “Hazal Tufanyazıcı’nın müziği...” diye başlayıp nasıl devam ettirdiniz ve on yıl sonra dinleyicilerinizin kalbinde tam olarak bu cümlelerin neresinde hatırlanmak isterdiniz?

Hazal Tufanyazıcı’nın müziği... çocukken kurduğu hayallerin peşinden gitmeye cesaret eden bir kalbin hikâyesi. On yıl sonra da, bunu gerçekten hissettirdiğim bir yerde; cesaretimi, emeğimi ve samimiyetimi duyabildikleri bir noktada hatırlanmak isterim.

Şarkıcı:
Hazal Tufanyazıcı

Motion with Sim

Bir Son, Bir Nefes

Her sayı, kendi ritmini taşıyor. Bu sayının ritmi; ışıkla beden, sesle alan, hareketle zihin arasında kurulan o ince bağın etrafında örüldü.

Sayfalar kapanırken geriye tek bir şey kalıyor:
bedenin bugün sana ne söyledi?

Yoruldu mu?

Hafifledi mi?

Dinlendi mi?

Değişti mi?

Bir sonraki sayıda
farklı bir ritimde buluşmak üzere...

TAG

MWS Katkılarıyla

“Unutmayın, bedenin ritmi, hikayenin yönünü belirler.”

Instagram: [@motionwithsim](https://www.instagram.com/motionwithsim)

Web Sitesi:

WWW.MOTIONWITHSIM.COM